

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Komisija za kulturo, znanost, šolstvo in šport

Številka: 011-02/12-12 EPA 667-VI
Ljubljana, 30.11.2012

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) sprejela

M n e n j e

**k Predlogu zakona o elektronskih komunikacijah
(ZEKom-1) – druga obravnava**

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je na 5. izredni seji 30.11.2012 obravnavala Predlog zakona o elektronskih komunikacijah (ZEKom-1), ki ga je v obravnavo v Državni zbor predložila Vlada.

Komisija predlog zakona **podpira**.

Predstavnik predlagatelja je predstavil cilje in namen zakona. Temelji razlog je prenos spremenjenih določb evropskega regulativnega okvira s področja elektronskih komunikacij v nacionalno zakonodajo. Poudaril je, da je čimprejšnji sprejem zakona pomemben z vidika dveh vloženih tožb proti RS pred Sodiščem EU zaradi nesprejetja predpisov, potrebnih za prenos zadnjih dveh tozadevnih direktiv. Z novim zakonom želi Vlada obenem tudi izboljšati veljavno nacionalno zakonsko ureditev v delu, za katerega je praksa pokazala, da je to potrebno. Namen zakona je pospeševanje razvoja elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev v RS ter s tem razvoja gospodarstva in informacijske družbe, razvijanje notranjega trga EU in uveljavljanje interesov njenih državljanov. Z zakonom se želi zagotoviti učinkovito konkurenco na trgu elektronskih komunikacij, uporabo radiofrekvenčnega spektra in elementov oštevilčenja, univerzalno storitev in varstvo pravic uporabnikov, vključno z uporabniki invalidi in uporabniki s posebnimi socialnimi potrebami, pravico do komunikacijske zasebnosti uporabnikov javnih komunikacijskih storitev ter učinkovitejše varstvo potrošnikov na področjih zasebnosti in varstva podatkov.

V pripravi predloga zakona je sodelovala strokovna in druga zainteresirana javnost. V razpravi, v kateri so poleg članov komisije in predstavnikov Vlade sodelovali še predstavniki izvajalcev elektronskih komunikacij iz Združenja za informatiko in telekomunikacije pri GZS (v nadaljevanju: Združenje) in APEK, je bilo izpostavljeno mnenje predstavnikov izvajalcev, da so bile v vladnem medresorskem usklajevanju spremenjene nekatere rešitve, predhodno že dogovorjene me njimi in pripravljavci zakona, izpostavljene pa so bile tudi nekatere dileme glede pooblastil in odgovornosti investitorjev

oziroma izvajalcev in končne zaščite uporabnikov ter vloge oziroma pooblastil agencije, pristojne za izvajanje in nadzor zakona.

* * *

Komisija je ugotovila, da je področje, ki ga ureja zakon, zelo široko in raznoliko, in da zakon to široko področje elektronske komunikacije ureja kompleksno ter komplementarno posega tudi na druga področja. V tem smislu in v povezavi s smernicami evropskih direktiv je opaziti, da država razvoju elektronskih komunikacij namenja posebno pozornost in si prizadeva storitve še bolj približati končnemu uporabniku. Člani komisije so izpostavili, da zakon med drugim ureja tudi nekatere pristojnosti in postopke, ki sicer neposredno ne spadajo v njegov vsebinski okvir; kot na primer glede umeščanja v prostor in služnosti, ki je v primeru gradnje javnih komunikacijskih omrežij, financiranih z javnimi sredstvi, na nepremičninah v lasti državne ali lokalne skupnosti, neodplačna in tudi za to področje uvaja celo možnost prisilne služnosti. Ocenili so, da je to eden od primerov tendence, da se temu področju, najsi gre za infrastrukturo v javnem ali zasebnem interesu, omogoči maksimalne ugodne pogoje za razvoj. Ob tej oceni prednostne obravnave področja so razpravljavci opozorili na dosedanjo prakso, ko so se tovrstni objekti in naprave postavljale precej voluntaristično, na nezazidljivih zemljišč in brez nadzora, in izrazili skrb, ali bo to področje tudi poslej obravnavano kot področje, na katerem so dopustne tovrstne izjeme. Opozorili so tudi na nekatere določbe glede gradnje omrežij in potrebne infrastrukture v povezavi s prostorskim načrtovanjem na lokalnem nivoju, saj ni povsem opredeljeno razmerje med občinskimi prostorskimi prioritetami in razvojnimi komunikacijskimi prioritetami države na določenem ozemlju. Zato bi bilo treba določene postopke pri pridobivanju dovoljenj oziroma načrtovanja prostora uskladiti. Komisija je podprla rešitev glede usklajevanja gradnje omrežij z drugimi načrtovanimi infrastrukturnimi posegi, kar se sicer po občinah vedno bolj uveljavlja. Obenem je izpostavila vprašanje o enakomernem zagotavljanju javnih sredstev za gradnjo širokopasovnega omrežja ne glede na razvitost določenega okolja in pa, ali je gradnja javnih komunikacijskih omrežij v javno korist tako pomembna, da naj bi imela prostorske prednosti celo pred na primer vrtci, šolami, zdravstvenimi domovi.

Člani komisije so izpostavili vprašanje o prenehanju odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, če pride do zlorab, ki sicer niso posebej navedene. Vprašanje so navezali na nekatere dosedanje primere povezovanja lastnikov radijskih frekvenc v zaprte skupine, ki so kot tržno bolj konkurenčni otežkočali obstoj in namene samostojnih ter tržno manj zanimivih (bolj lokalno orientiranih) radijskih postaj.

Komisija je opozorila na precejšnja pooblastila agencije v povezavi z njeno neodvisnostjo zlasti glede načina imenovanja sveta agencije in pooblastil njenega direktorja, ki oba imenuje Vlada. Komisija je predlagala, da bi zakon omogočil, da bi bili v svet izvoljeni tudi predstavniki neodvisnih strokovnih združenj.

Državi svetniki so izrazili skrb glede uporabe jezika, saj zaradi strokovnega oziroma tehničnega poimenovanja določenih pojmov zakon uvaja "novotvorbe", pri čemer ni jasno, kakšne naj bi bile kakovostne razlike od že obstoječega načina poimenovanja (npr. "odklopitev" namesto "odklop", "upoštevni" namesto "upoštevanja vrednih" kot prevod za "relevant" ipd.). Komisija se je dotaknila tudi nomotehnike, in sicer glede zapisa kazenskih določb na koncu zakona. Skladno z novejšo vladno in posredno tudi občinsko prakso bi veljalo razmisliti o bolj uporabni in učinkoviti vključitvi kazni neposredno v določbe, na katere se posamezna kazen nanaša. Še zlasti, ker je ta zakon zelo obsežen, kazenske določbe pa številne.

Komisija je posebej pozitivno ocenila namen zakona, da zagotovi pravico do uporabe naprednih komunikacijskih tehnologij vsem uporabnikom, tudi invalidom. Pri tem pa izpostavlja vprašanje, kako bodo država oziroma ponudniki čim prej uresničili ta pomemben zakonski cilj.

Upoštevajoč pripombe Združenja, odgovore predstavnikov Vlade in mnenje Zakonodajne-pravne službe Državnega zbora komisija predlaga Odboru za izobraževanje, znanost, kulturo, šport in mladino, da omogoči uskladitev oziroma ustrezno dopolnitev vsebine nekaterih določb. Med njimi so to določbe glede kriterijev za postopke pridobivanja mnenj zainteresirane javnosti v primeru nepodeljene radijske frekvence (46. člen), razvrstitve programov v digitalni radijski in televizijski distribuciji (112. člen), okoliščin za resne gospodarske ali operativne težave pri omejitvi ali odklopitvi iz razlogov na strani naročnika (122. člen), nedefiniranosti oblik zlorab tretjih oseb in stroškov, ki zaradi njih nastanejo (146. člen) in roka, v katerem naj se operaterju dostavi ustno odredbo o zakonitem prestopanju komunikacij (160. člen).

* * *

Za poročevalca je bil določen član komisije Anton Peršak.

Damijana Zelnik, l.r.
sekretarka

Dr. Zoltan Jan, l.r.
predsednik